

Dobřany, 5.2.90

Vážená paní doktorko,

doslechla jsem se, že jste se ujala záležitosti registrace osob/psychologů/, kteří byli politicky poškozeni v minulých letech, zvl. kol.r. 1968. Proto píši.

Jsem vdova po Doc. PhDr. V. Štěpichinovi, CSc./narozen 1922 v Praze, čsl. stát. příslušnosti, syn ruských rodičů, kteří sem přišli po říjnové revoluci/. V r. 1968 byl vedoucím katedry pedagogiky- psychologie na Ped. Fak. v Ústí nad Labem, ul. České mládeže. Krátce po 21. srpnu, pravděpodobně 22. nebo 23. srpna, měl v ústeckém rozhlase/rusky/ projev "ke vstoupivším vojskům", kde vysvětloval, že zde kontrarevoluce nebyla, že se jednalo o omyl..".. v tomto duchu. V následujících prověrkách na fakultě byl vyloučen z KSČ. Jako jeden z prvních vyloučených pochopil, že nikdo z nich nebude moci na fakultě zůstat. Odešel proto na psychiatrii do Mostu, kde působil jako klinický psycholog na dětském odd. Publikovat nesměl, samozřejmě, jako nikdo z těchto lidí. Během svého působení v Mostě měl opakovaně infarkt, třetímu podlehl 1987 (na podzim) v Rumburku.

V jeho případě se tedy nejedná o nic jiného, než o morální rehabilitaci, tato však má smysl zejm. proto, že byl autorem osobnostní psychologické vyšetřovací techniky /TBSD, test barevného sémantického diferenciálu/, kterou se mu/samozřejmě/ nezdařilo vydat. V práci na testu jsme mu pomahaly jeho dcera z prvního manželství a já, posléze po dohodě s ním jsme se pokusily o jednání/konkrétně jeho dcera, PhDr. Al. Ricková/ s monopolním editorem psychol. testů, psychodiagnostikou Bratislava, v tom smyslu, že test by měl být vydán na jméno nás dvou/mé a Alexandry/. Test je ve verzi pro děti a dospělé, je nutno se ještě vypořádat ještě s některými připomínkami Bratislavy/, rozpracovává se kriminologická verze/ v rámci celostátního výzkumu delinkventů → bílých a Romů, delinkventních a nedelinkventních/.

V podstatě máme z testem více, než desetiletou zkušenost, zpracování je však závislé na počítačích. A tak, dříve, než je vše hotovo ke spokojenosti Bratislavy, politická situace se změnila a myslím, že/zvl. po "politické rehabilitaci"/ nebude důvod, proč by nemohlo být uvedeno na publikaci jméno skutečného autora testu. Proto Vás prosím o záznam k rehabilitačnímu řízení/ a pokud byste Vy nebo někdo z Vašich kolegů měl o test zájem, zaškolím/.

Dále bych se ráda přimluvila o politickou rehabilitaci našeho kolegy- psychologa, PhDr. Jindřicha Vícha. Jindřich pracoval také na psychiatrii v Mostě v době, kdy jsme tam byli. Byl původně majorem u bezpečnosti a v televizním vysílání vedl vyšetřování t.zv. "nepravostí v Leopoldově". Pak byl vyloučen z KSČ. Jindřich se odstěhoval s rodinou do Rakovníka, nyní je v důchodu, adresu domů neznám, ale jeho manželka pracuje v OÚNZ Rakovník, jako dermatolog. Myslím, že Jindřich by se sám nepřihlásil. Vzhledem k tomu, že je už v důchodu, bude patřit mezi "prakticky neproblémové případy", t.j., nelze čekat po rehabilitaci nárokovaná bývalého statusu a funkce.

Závěrem ještě: rehabilitace Prof. Dr. V. Tardyho snad bude /též "in memoriam"/ jednou z prvních.

Děkuji Vám mnohokrát a zdravím  
G. Štěpichinová  
(102. Baumá)

PL v Dobřanech, pav. č. 13, PSČ 334 41 /jsem tu, z ekol. důvodů na práci, na přechod. ubytování/.

ČESKOSLOVENSKÁ  
PSYCHOLOGICKÁ SPOLEČNOST  
při ČSAV,  
k rukám PhDr. H. Junové,  
rehabil. komise ČSPS

Vážená paní doktoro,

díky za milý dopis a zprávu. Přijedu. Znali jsme se, jako rodina, s Prof. Tardym, vím o jeho odchodu z místa a něco o tom, co bylo pak. Když jsem sama začala učit na fakultě v Ústí a pak v Praze/<sup>R</sup>ed. fak./, učila jsem značně z jeho př<sup>a</sup>nášek. N<sup>e</sup>víc jsem se od něj /když píše něco odborného/, naučila "úspornému vyjadřování" a vůbec, studium psychologie v době, kdy on vedl katedru psychologie, mělo dobrou úroveň. Takže tak bychom mu mohli aspoň symbolicky poděkovat. Umíral dost osamoceně, slepý/glaukom/. Staršala se o něj jeho paní, nevím, jestli ještě žije. Měl k ní dobrý vztah.

Byla bych ráda, kdybyste pozvali Jindru Vícha, jsou snad v Rakovníku, jeho paní byla lékařka na kožním.

Vadima zahubil částečně stress, ale ještě více, myslím, severočeské ovzduší/dodnes se nic nezlepšilo/. Spravedlivě vzato: na srdce zemřela jeho matka a hodně kouřil. Pracoval vždy tak, jako když na to chce umřít- což byla jeho vlastní ch<sup>o</sup>ba.

S testem chceme "ven" bez psychodiagnostiky, tato mafie, myslím, odírá lidi zcela nestranně, bez ohledu na kádrový profil.

Pokusím se Vás tam někde napřed najít, špatně slyším a tak musím vše vyřizovat na "kratší sociální distan<sup>ci</sup>".

Promiňte př<sup>e</sup>klepy - sklerosa a vyšetřují u toho.

Zdravím

Gina Šepichinová